

fundsøkonomisk ville det også være en fordel på længere sigt. Men den slags fornuftige forslag falder selvfølgelig til jorden i Folketinget, som det er sammensat for øjeblikket, og hvor man ikke har bestilt andet i de sidste 50 år end at lave en boliglovgivning, som består af den ene regulering efter den anden og det ene statsliskud efter det andet.

Alle de millioner kroner, man har brugt gennem dette Byudvalg på alle de projekter, skulle efter Fremskridtspartiets mening have været brugt til at omdanne hele den almennyttige sektor til private andelsboliger, som lejerne selv tog ansvaret for og selv vedligeholdt, hvor lejerne selv forrentede og afdrog de lån, der måtte være i ejendommene, og hvor den statsstøtte, der nu engang var givet, blev stående i ejendommen som en indefrosset prioritet, der sagtens kunne være både rente- og afdragsfri.

Når det er sagt, skal det selvfølgelig også siges, at det ikke kan gennemføres, uden at visse lejere skal have boligstøtte. Den støtte ville vi også i Fremskridtspartiet være parat til at yde, og vi ville være parat til at afsætte de nødvendige midler under den klare forudsætning, at boligtilskuddene blev givet efter individuelle trangskriterier baseret på den enkelte families størrelse og indkomst. Kun på den måde kan vi få gjort effektivt op med 50 års boligpolitisk fiasko i Danmark, og det vil Fremskridtspartiet gerne medvirke til. Men vi vil under ingen omstændigheder være med til at lave flere projekter, som hver gang ender i det rene ingenting og kun medfører, at skatteyderne bliver adskillige milliarder fattigere, mens ingen lejere opnår nogen som helst fordel – det skulle da lige være de lejere, som aldrig nogen sinde har været i stand til at betale huslejen selv og er placeret i den alt for dyre almennyttige sektor, fordi der her var ledige lejligheder, og fordi man på den måde kunne skabe et behov for selskabernes fortsatte eksistens og over for Folketinget kunne redegøre for, at der fortsat var brug for at bygge flere af den slags boliger.

Det er imidlertid ikke på den måde, Fremskridtspartiet vil løse disse problemer. Jeg har lige skitseret, hvordan vi vil gøre det, og hvis regeringen engang skulle komme til fornuft og vil begynde at indse, at det er afvikling af reguleringerne, vi skal have i stedet for nye reguleringer, nye projekter og nye undersøgelser, er Fremskridtspartiet til at tale med. Men indtil da må regeringen finde sit flertal for den slags andre steder.

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Keld Albrechtsen, ikke kan være til stede, vil jeg fra Enhedslistens side gøre følgende bemærkninger til redegørelsen:

Det gennemsyner hele redegørelsen, at man støt og roligt glemmer at inddrage beboerne i planlægningsfasen, idéudviklingen og udførelsen. I forbindelse med kvartersløftprojekterne og den nye boligfornyelseslov er der intentioner om at inddrage beboere og brugere, men det er og bliver et elastikbegreb, når man bruger betragtningen »et forpligtende samarbejde«. Det får de smukke intentioner til at klinge lidt hult, for hvornår er et samarbejde forpligtende? Man burde i stedet udarbejde præcise retningslinjer for beboernes rettigheder og beboernes inddragelse.

I afsnittet om lovforslag nr. L 197 om byfornyelse er beboerinddragelsen hevet langt frem i teksten, men her er ligeledes store demokratiske mangler. Beboeridentifikation i området er ikke indarbejdet i lovforslaget, og det er en stor mangel. Vetoret for lejerne burde være noget helt evident, såfremt projekterne helt går hen over hovedet på beboerne og bliver så dyre og ambitiøse, at de nuværende beboere presses ud over en kort årrække, eller udgifterne eksploderer under udførelsen af projekterne. Det har vi mange eksempler på, det er konkrete erfaringer for lejerforeningerne.

Enhedslisten mener generelt, at der er alt for mange grimme mangler og huller for slet ikke at nævne udhulinger af lejernes rettigheder og indflydelse i forslaget til en ny byfornyelseslov. Hele sorteringen af beboerne i den almennyttige sektor, der for alvor blev cementeret med L 229, bliver nu yderligere sat i system med regeringens udspil, som vil ramme indvandrere, psykisk syge og andre understøttede grupper. At det i sidste afsnit indskærpes, at internationale aftaler og konventioner om racediskrimination og menneskerettigheder skal overholdes, bliver bare til tom retorik, for hvad sker der ikke allerede nu i Ishøj og Høje-Taastrup for blot at nævne nogle af de nyeste eksempler?

Det er ikke nogen hemmelighed, at Enhedslisten ikke er tilhænger af regeringens volds-pakke. Vi tror ikke på, at børn og unge med uhensigtsmæssig adfærd kan gennes ind i geledderne igen ved hjælp af volds-pakker. En målrettet indsats med uddannelse, praktikpladser og meningsfyldt fritid, hvor de unge inddrages i planlægning og udførelse, er efter alle erfaringer en bedre vej frem.